

R O Z H O D N U T I E

Odvolací Disciplinárny senát v zložení z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Evy Behranovej, JUDr. Jozefa Švarca, JUDr. Ivana Kochanského a JUDr. Karola Poslucha, v disciplinárnej veci proti **JUDr. I. D.**, sudkyne O., o odvolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Disciplinárneho senátu zo dňa 23. marca 2016, sp. zn. 3 Ds 1/2015, dňa 25. januára 2017 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, odvolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Disciplinárny senát podľa § 129 ods. 2 zákona číslo 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov /ďalej iba zákon o sudcoch/ sudkyňu O. JUDr. I. D. /ďalej iba sudkyňa/ uznal vinnú z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch na tom skutkovom základe, že:

vo veci vedenej na O. pod sp. zn. 4C/967/2008 porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, keď v pridelenej veci navrhovateľky E. P. proti odporcom: 1/ I. I. S., spol. s.r.o.

a 2/ I. A. J. K. nekonala, hoci bola povinná konať, a to v období od 31. mája 2012 do 31. mája 2013, kedy udelila pokyn kancelárii vyžiadať listinné dôkazy zo S. K. S., počas ktorého obdobia bola ako zákonná sudkyňa vo veci jeden rok absolútne nečinná.

Podľa § 117 ods. 10 zákona o sudcoch disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Proti tomuto rozhodnutiu podala ministerka spravodlivosti SR odvolanie proti výroku o treste – upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia.

V podanom odvolaní uviedla, že *pri pochybení sudkyne, ktoré je špecifikované v bode I. výroku napádaného rozhodnutia, nie je možné uplatniť postup podľa § 117 ods. 10 zákona o sudcoch a prisúdiť jej porušeniu povinnosti menej závažný charakter, keď je preukázané, že vo veci bola absolútne nečinná po dobu jedného roka.*

Závažný charakter porušenej povinnosti sudkyne naopak potvrdzuje nález Ústavného súdu SR č. IV. ÚS 17/2014-49 z 27. marca 2014, ktorý jednoznačne konštatoval ako obdobie nečinnosti zákonnej sudkyne aj obdobie od 31. mája 2012 do 31. mája 2013, pričom sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenia v sume 3.000.-EUR, ktoré jej mal vyplatiť O.. Predmetnú skutočnosť považuje odvolateľka za hlavný dôvod podania tohto odvolania. Poukázala na ustanovenie § 119 ods. 1 a § 100 Občianskeho súdneho poriadku, v tom čase účinného, ktorých znenie si sudkyňa musela byť vedomá. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia je preto neprijateľné ospravedlnenie postupu sudkyne v predmetnom konaní počtom vecí v jej súdnom oddelení, a to aj s prihliadnutím na rozhodnutie disciplinárneho senátu vo veci vedenej pod sp. zn. 1Ds 1/2008, kde disciplinárny senát pri posudzovaní okolností, ktoré zohľadňuje pri posudzovaní prieťahov v konaní, vo vzťahu k dlhodobej pracovnej zaťaženosti sudcu, nedostatočnému personálnemu obsadeniu súdu a neprímerane vysokému nápadu vecí výslovne konštatoval, že ani takáto skutočnosť nemá vplyv na to, aby sudca vo veci konal bez zbytočných prieťahov a na hodnotenie jeho konania ako disciplinárneho previnenia. Poukázala aj na rozhodovacia činnosť disciplinárneho senátu, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 2Ds 4/2007 uložil inej sudkyňi disciplinárne opatrenie – zníženie funkčného platu o 15% na 3 mesiace za prieťahy, ktoré

boli konštatované Ústavným súdom. Podľa odvolateľky je nevyhnutné uviesť, že sankcia za disciplinárne opatrenie má pôsobiť nielen preventívne, ale má plniť aj represívnu funkciu, aby sa sudca v budúcnosti vyvaroval porušeniu svojich povinností, konal plynule a bez prietáhov a preto má zato, že navrhované disciplinárne opatrenie uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania (zníženie funkčného platu o 20% na obdobie 3 mesiacov) bolo adekvátne.

Na základe vyššie uvedeného odvolateľka navrhla, aby odvolací disciplinárny senát v zmysle ustanovenia § 131 ods. 4 zákona o sudcoch a ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku per analogiam v bode I. rozhodnutie disciplinárneho senátu sp. zn. 3Ds 1/2015 zo dňa 23.03.2016 zrušil vo výroku o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia a sám rozhodol o disciplinárnom opatrení tak, že sudkyňi O. JUDr. I. D. uloží disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ zákona o sudcoch a to zníženie funkčného platu o 20% na obdobie 3 mesiacov.

Na odvolacom disciplinárnom konaní zástupkyňa navrhovateľky nad rámec podaného odvolania nič neuviedla.

V záverečnej reči uviedla, že navrhuje rozhodnúť v zmysle návrhu zo dňa 05. mája 2016.

Sudkyňa prostredníctvom svojho obhajcu podala k odvolaniu navrhovateľky písomné vyjadrenie zo dňa 26. mája 2016.

Prvostupňové rozhodnutie disciplinárneho senátu považuje za vecne správne. Disciplinárny senát vo svojom rozhodnutí veľmi podrobne a precízne vyhodnotil dôkaznú situáciu a pri svojich úvahách o uznaní viny sa nakoniec priklonil k názoru, že za daný stav v predmetnej veci je len čiastočne zodpovedná, čo uviedla aj v písomnom vyjadrení k návrhu. Disciplinárny senát, na rozdiel od navrhovateľky, vyhodnotil pri svojom rozhodovaní aj podstatné skutočnosti svedčiace v jej prospech. Zdôraznila, že okrem času neprítomnosti, pojednávacích dní, času po podaní upozornenia a vybavovania iných vecí, v pojednávanej veci musela čakať na uplynutie poriadkovej lehoty na podanie vyjadrení účastníkov a potom

tieto vyjadrenia naštudovať, čo je v odvolaní prehliadnuté a neakceptovateľne vynechané. Vyslovila ľútosť, že kombinácia subjektívnych a objektívnych príčin zapríčinila vznik dĺžky konania, čo si plne uvedomila a po zlepšení zdravotného stavu podstatne zvýšila počet vybavených vecí, o čom svedčí aj jej hodnotenie sudcu, ktoré bolo ku konaniu vyžiadané.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti považuje odvolanie za nedôvodné a navrhuje, aby odvolací disciplinárny senát podľa § 131 ods. 4 zákona o sudcoch odvolanie zamietol.

Na odvolacom disciplinárnom konaní obhajca nad rámec písomného vyjadrenia doložil do spisu výsledky oddelení, v ktorých pracuje sudkyňa a to v rámci agendy 4C, 4Cpr za rok 2016 o počte listov 2, z ktorých vyplýva, že sudkyňa znižuje nápad stavu vo svojej agende postupným spôsobom.

V záverečnej reči uviedol, že navrhuje odvolanie navrhovateľky ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací disciplinárny senát predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť zistil, že odvolanie navrhovateľky bolo podané včas, oprávnenou osobou v lehote stanovenej v § 131 ods. 1 zákona o sudcoch.

Odvolací disciplinárny senát na svojom zasadnutí dňa 25. januára 2017 posúdil podané odvolanie, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého prvostupňového rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu Odvolací disciplinárny senát zistil, že prvostupňový disciplinárny senát postupoval správne a v súlade so zákonom pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu vecí a z vykonaného dokazovania prvostupňový disciplinárny senát vyvodil správny záver, že predmetného disciplinárneho previnenia sa sudkyňa dopustila.

Zadovážil si dostatočný objem dôkazov pre rozhodnutie vo veci, vrátane spisu O. sp. zn. 4C/967/2008 a hodnotenia sudkyne.

K námietkam odvolateľky, že už Ústavný súd SR konštatoval závažné disciplinárne previnenie je potrebné uviesť, že disciplinárnu zodpovednosť sudcu v súčasnom platnom právnom stave má v kompetencii posudzovať iba Disciplinárny senát, ktorý sa tejto povinnosti zhostil zákonom konformným spôsobom.

Podľa § 117 ods. 10 zákona o sudcoch disciplinárny senát môže upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia za priestupok alebo za iné porušenie tohto zákona a výnimočne aj za zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu, ak to považuje za postačujúce, vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia.

V tomto ustanovení je vyjadrená fakultatívna možnosť disciplinárneho senátu pri dôslednom preskúmaní miery zavinenia za disciplinárne previnenie upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia. Ide o hmotnoprávne ustanovenie, ktoré má charakter materiálneho korektívu. Disciplinárny senát pritom zohľadní závažnosť charakteru porušenej povinnosti sudcu, pričom skúma a hodnotí osobu disciplinárne stíhaného sudcu, následok, ktorý porušením povinnosti vznikol.

V neposlednom rade sa pri závere o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia musí zaoberať aj spôsobom konania sudcu a jeho postojom k porušeniu povinností. Významnú mieru môže pri takomto rozhodnutí zohrať priznanie porušenia povinnosti, odstránenie škodlivých následkov v najrôznejšej forme v závislosti od vykonania skutku. Pri skúmaní miery zavinenia sa zohľadní napríklad aj prípadné spoluzavinenie dotknutého subjektu. Toto ustanovenie dáva možnosť disciplinárnemu senátu veľmi starostlivo posúdiť konkrétny prípad a hlavne osobu disciplinárne obvineného a jeho konanie a uzavrieť, že už samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia, teda konanie pred disciplinárnym senátom stačí pre naplnenie zmyslu a významu disciplinárneho konania v podobe individuálnej a generálnej prevencie.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že disciplinárny senát pri uznaní viny a upustení od potrestania, zohľadnil výsledky vykonaného dokazovania, osobu sudkyne, prejavenu

ľútosť, jej zdravotný stav a v neposlednom rade aj dokladovanú zmenu v rýchlosti ňou vybavovanej agendy za ostatné obdobie.

Práve tieto skutočnosti vo významnej miere znižujú závažnosť porušenej povinnosti, ako aj spôsob a mieru zavinenia sudkyne a preto aj Odvolací disciplinárny senát, po preukázaní nápravy v rozhodovacej činnosti sudkyne po podaní návrhu na disciplinárne konaní, je toho názoru, že práve na tento konkrétny prípad sudkyne, voči ktorej sa vedie toto disciplinárne konanie, bolo možné aplikovať ustanovenie § 117 ods. 10 zákona o sudcoch.

Záverom Odvolací disciplinárny senát zdôrazňuje v súlade s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, že podiel viny na ročnom prieťahu nie je možné vyhodnotiť bez súčasného vzatia do úvahy podmienok výkonu funkcie sudkyňi na O.. Prvostupňový disciplinárny senát tento stav, v čase spáchaného disciplinárneho previnenia, správne vyhodnotil, ako výrazne ovplyvňujúci mieru zavinenia sudkyne na zistenom prieťahu.

Pretože Odvolací disciplinárny senát nezistil žiadne pochybenia v konaní predchádzajúcom napadnutému rozhodnutiu, ani v rozhodnutí samotnom odvolanie ministerky spravodlivosti SR zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 25. januára 2017

JUDr. Stanislav Libant, v. r.
predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ing. Alžbeta Kóňová